

پاڻي
شيءِ سره ڪاٺي
مه پل
شهر ريعه تي
مه وله وي

هه مايون صاحب ڪهريم

به رگي لووهم

شهریه تی مهیل

راقه ی شیعه کانی مهوله وی

له بلاقراوه کانی دهزگای

روشنییری جه مال عیرفان ۲۰۱۳

له سهه ره رکی (د. تهها رهسون) چاپکراوه

ناوی کتیب: شه‌ریه‌تی مه‌یل

بابه‌ت: راه‌و لیک‌دانه‌وه

نووسه‌ر: هه‌مایۆن صاحب که‌ریم

دیزاینی به‌رگو ناوه‌وه: ئومید محه‌مه‌د

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

نرخ: ۸۰۰۰ دینار

ژماره‌ی سپاردن : ۲۰۵۵ سالی ۲۰۱۳ ی پیدراوه

سه‌ره‌رشتیاری زنجیره کتیبه‌کان: به‌ختیار سه‌عید

سه‌ره‌رشتیاری چاپ: مژده عه‌باس

شه‌ریه‌تی

مه‌یل

به‌رگی دووه‌م

سوودو سه‌رمایه‌ی ئەم بڵاوکراوانه بۆ که‌سوکاری شه‌هیدان و ئەنقال کراوانه.

ماfi چاپکردنه‌وه‌ی بۆ دهم‌گای روشنبیری جه‌مال عی‌رفان پارێزراوه.

شہ ریعہ تی مہیل

راقہی شیعہ کانی مہولہ وی

بہرگی دووہم

ہہ مایؤن صاحب کہریم

پیشکش به :

خامہی مہستی حقیقت و کہیلی بادہی لہیل

مہلا عبدالکریمی مدرس

پیتی "خ"

خهرمانی خه مان ها وه کهل باوه
شه نکه ریه کیکه دووشه ن وه لاوه

وڙڻه ي نڙو فرمه نكي مه ليه ست

شيعری يه گهم:

۱- خورشيد سه ماي شيرين جه مالان

په شك نه فزاي گړۍ ديدنه غه زالان

نه ي خوري ناسماني پوخسار شيرين و جوانه كان، كه په شى زيادت داوه به چاوى ناسكه كان.

خورشيد: خوري تاقانه و وزه به خش و بى وينه له گهرمى و شهوق دانه وده دا، كه سه رچاوه يه بى به خشين. مه وله وى له م شيعره دا وه سفى مو تله ق ده كات بوجوانى كه نمونه كانى عه شق و جوانيه كانى تر له مه وه سه رچاوه ده گرن. يان نه م زوري به سه ر جوانيه كانى تره وه ه يه، نه م چاوى گړۍ چاوجوانانى پشته وه. نه م په شى به ديدنه غه زالان پى به خشيوه، يانى جوانى نه م خورشيديه و نه صل، جوانانى تر پي ناگهن و فهرعن.

۲- دانه ي شه و چراخ خه زانه ي هه ستي

مه زه ي نه شنه ي عه شق باده په رستي

يه كتا دوپى شنه و دره وشاوه ي له گه نجينه ي بوونداو مه زه ي بى نه شنه ي عه شقى عاشقانى باده په رست. كه واته گهر (دانه) نه بيت نه وه خه زانه ي هه ستي ده بيته تاريخستان. يانى شهوق و نوورى نه وه، نه م بوونه ي داگيرساندووه. عاشقانى باده په رست بى دركه وتنې نه و خاله يه له پوښنى باده ي نه و په رستيدا به نه شنه و تاميكي مه زه يان كړدووه. گهر نه و (دانه) نه بيت هيچ عه شقى ناگاته سه رشارى و مه ستي. نه وه! مه زه ي نه شنه به خشين و دل پوښنى. يانى له پاستيدا سه رچاوه ي عيشقى مه جازيش هر عيشقى حه قيقيه و نه شنه كه هر يار په رستيه و له كه يل بووندا نه و دوو عيشقه. جياواز نين!!

۳- ده رگاي مه دينه ي حوسن مه حبووبى

نوورنه فزاي ديدنه ي جه رگه ي يه عقووبى

تۆ دەروازەى شارى جوانى و خوشەويستىت و فەرمانت دا بە گەپانەوہى نوور (بينايى) بۆ ديدەى تاريك و قولى يە عقوبى. جەنابى مدرس نووسيوہى تى مەولەوى نيوہى يەكەمى لەو فەرمودەيەى "محمد" وەرگرتووە كە فەرمودەيەى (من شارى زانستم و عەلى دەرگا كە يەتى). جەرگەى يە عقوبى تاريك و نوتەكترين شوينە لە پەوالەتدا "كولبەى ئەحزان" وەك نەمايندە بۆ ھەرشوئىكى غەمگين و لەپاستيدا دەرۋون "ويژدانى" ياقوبە. وەك نەمايندە بۆ ھەر مەرفىكى دل تۆراو دەرۋون تاريك.

گەلى زاراوہ لە چيرۆكى يوسف وە گوازراونەتەوہ بۆ دنياى ئەدەب و بوونەتە زمان بۆ شاعرانى

عاشق و عارفانى ديوانە لەوانە (جەرگەى يە عقوبى، كولبەى ئەحزان، چالى كەنعان، دەرۋونى زليخا، عەزىزى مىسر، بۆنى كراس، فاشى پاز، پاراستنى سپ، مەحرەمى پاز، شادى زيندان، دەرۋونى تار، سەوداى پيرەژن). ھەرۋەھا ديواودەركردنى زەمان و مەكان، تىكچونى ديدگاكان بۆ كۆشك و تەلاران و بۆ دورى و نزىكەكان. لە نزىكى يوسف لە زليخا، زليخا نايبتە خاوەنى يوسف و ھاودەمى، كۆشك دەبىتە دۆزەخى ھەردووكيان. فراق دەبىتە ئەزمون و داپران دواى گۆربىنى ماناكان، زيندان دەكاتە كۆشكى يوسف و كۆشكىش دەبىتە دۆزەخى زليخا، قوربانى دان بەنزىكى يەكەم جاريان، ماناكان دەگەريشتەوہ. ئەم بابەت و دەرسە بۆ زليخا و بۆ يە عقوب بەنسبەت يوسف وە، يەك دەرسە. چوون عەشق جياوازى ناكات لە نيوان مەوقەكاندا، بەندەيىك دەكاتە خاوەنى مىسر و خودايەكى ئەو مەملەكەتە دەكاتەوہ بەندە.

عیشقە ھەموومان دەخاتە ژيەر يەك پيئاسەوہ. بېوانە ياقوب چوون ئەزمونى فراقى نىو ئامادە نىە نزىكى بكاتە فيداى دورى، وەصل بكاتە قوربانى فەصل، خوشەويستى بيجگەلە يار، بكاتە فيداى يارى تاقانە. بۆنى يوسف لەناو چالى كەنعاندا كە لەمالەكەى نزىكتەرە نايستى بەلام كاتى عاشقانە يەكتا پەرست و يەكتا خوشەويست دەبى و لەخويدا دەگۆرپت، ھەمووئەو چەمك و بارانەش دەگۆرپت. لەميسرەوہ چەند دوريشە بۆنى كراسى يوسف دەكات.

ز مهرش بویی پیرامن شنیدی

چرا در چاه کنعانش ندیدی

ز لښاخ دواى دراندنى پەردەکان و پى نان بە خۆیدا دەبیتە خواوەنى یوسف. یوسف:
ئەو ھاوھێزى توخمى ئەفینە، کە بە کیمىای خۆشەویستى ھاوکیشە کە ھاوسەنگ
دەکات. یەعقوب یەكسانە بە زلښاخ لە دەستخستنى یوسف. ئەم ئەندیشە یە دەبى
لە بەرچاوی بگيریت لە خۆیندەوێ زۆرینەى شیعری تەصوف و عیرفاندا، مانا سەندنەوێ
مانا بەخشین و گۆرپى پێناسەکان بە یاساكانى خۆشەویستى ئاسایى و لەبار دینە
بەرچاوی.

هاتنى ئیمە لە بەهەشتەوێ بۆ سەر زەوى ئەزموون کردنى ئەم ھاوکیشە یە بەهەموو
بارەکانیدا. ھەر ئەوێشە مەلەبەندو خەزینەى پارێزبوونى مەولەوى بەفەصل و سەرچەم
کالای شەمە کەکانى. بۆ ئەوێشە بېیتەوێ بەخواوەنى یارو ژوانى راستەقینە، کە ئیمە
لە دەسمان داوێ. ئەم فەسل و فراقە قبول دەکەین و پى ئەساجین بۆ ئەوێشە بېینەوێ
بەخواوەنى "خواو بەهەشت". بە داخەوێ ئەم خۆیندەوێ بۆچوونە لە شیعری مەولەویدا
لە بەرچاوی نەگیراوی، مانا بۆ خەم و ھەم و دەردەکان ئاساییە وەك ئەو خەمە پۆتین و
پۆزانە یە ھەموومان چاوی لیکراوێ.

٤-خودا وە تۆش دان بالای ەرعرى

ھەر لایق وە تۆن شێوێ دلبەرى

خودا بەرزترین بالای وەك ەرعرى بەتۆ داوێ شێوێ دلبەرى ھەر لەخۆت دیت.

٥-کالای شیرینی وە بالات بریان

تاس مەحبوبیت نەعالم زریان

میراسى شیرینی بەتۆ براروێ دەنگدانەوى خۆشەویستى لە دنیا دا زنگاوێتەوێ. کالای:
شەمەك لەجل و بەرگ و سەرۆشەدەو پیللۆ، سەرپای پێداویستى، یانى تۆ شیرینی
سەردەمى منیت و دواى مردنى شیرین سەرپای بەرگەکانى بەتۆ دراوێ. ئەمە سەرپای
مانای شیرینی وەك تام و سیفەتى خۆشەویستى. واتە تۆ کە کالای شیرینیت پێبراروێ

بویته (شیرین) و ته پئی مه حیووبیت له دنیا دا بۆلیدراوه. له هه وراماندا که سی که قاوی لیدریت و پازی بلاو بیت و بکه ویتته نیتوده لئین (ته پلش ژنیا) یانی حه یای چوو. مه وله وی ئیدیۆمه که ی به باری ناویانگی ئیجابیدا به کار بردووه. ته پل ژهنین له ناو گهلاندا بۆزۆر مه به ست به پتوه چوو.

۶- نیگای خوماریت خه مبارم که رده ن

ژارمار دهر د وه دلدا به رده ن

نیگاو پوانینی مه ست و خومار ت چه ماندویانم و ژاری ماری دهر دیان به دلدا بردووم. یان نیگای مه ستانه ت خه مباری کردووم، وه ک مارانگه سته یان لیکردووم که ژاری ماری به دلدا چوو بیت.

۷- به وینه ی نه چیر زامان ئاوهرده م

نیش گولولوله ی خه مباری وهرده م

وه کو نیچیری پاو بریندار بووم و نازاری گولله ی خه فته م چه شتووه. {دیوان ل ۲۱۰}

۸- په له په ل په ی گیان نه ده س تو به رده ن

په نام وه په نای فیراقت که رده ن

بو ئه وه ی گیانم دهر باز که م له ده ست، پام کردووه لیت و به هه له داوان په نام بو فیراق و دووریت هیناوه. واته نزیکیت گیان دهر که ره و ده زانم دووریش ت تاقه ت پر وکین و ته ن تاوینه. هه ردوو چه مکی (وه صل و فه صل) لای مه وله وی له پئی عیشقی ئه و یاره دا بازی ده که ن و هیچ جاری نه یان توانیوه سکونه ت و که می دامرکانه وه بده ن به پۆح و دلی مه وله وی. مه وله وی هه لوه داو مه جنونیکه ویستوو یه تی له نیوان ئه و دوو چه مکه ی عیشقا بوخوی دلدارییکی جیاواز بکات. ئه م دوو به یته نزیکن له که شی شیعری (۲۶ پیتی نه لف له دبیرانه دا). وه ک یه ک، زه جره به چه شتنی مه وله ویه بو ئه و دوو چه مکه، جیاوازیان لا ده بات و یه کسانیان ده کات.

۹- ئیسه بی ئامان خه سته ی هیجرانم

سه رکه رده ن هووناو نه تو ی زامانم

ئىستا ئامانم نىو بىمارى دەردى دورىتم و لە زامەكانمەو خويىناو سەرىكدوو. مې
كە لە پىناو دەربازکردنى گيانمدا دورىتم ھەلبەئەرد، كەچى لە دورىشتا ئامانم نىو
بىمارم.

۱۰- تە صەبرم چەنى دورىت مەسارۆ

نە وەصلت وە مەيل دلم نەوازۆ

نە تاقەت و صەبرم ھەيە بىتوانم لە (فەصل) دا ھەلگەم و نە (وەصل) يىشت بەكام و مەيلى
دلمە. يانى صەبرى مې بەشى فەصل و مەيلى دل بەشى وەصلت ناكات. لە ھەردوو پۆلى
(وەصل و فەصل) دا، بىقوت و خۆراكم. ئەم دىدەش لای عارفانى وەك عطارى
نەيشاپورى ھەيە:

نە ز وصل تو نشان مې يابم

نە ز ھجر تو امان مې يابم

ئەمەش دەليل و ئەنجامكە مەولەوى يەكسانبوونى (فەصل و وەصل) ى سەلماندوو.

وختى جە وەصل ھەر دلم پيش بۆ

مشيۆ فەصل و وەصل فەرقشان چيش بۆ

۱۱- نە ياراي خەيال وە صال تۆمەن

نە تاب دورى خەيال تۆمەن

نە دەرەقەتى خەيال کردنەو لە وەصلت ديم و نە چارى دورىبون لە خەيال و
بىرکردنەو لە دورىت (فەصل). يانى خەيالى پيگەشتنى تۆ بەجۆرى شالۆيان بۆ
ھيئەت پييان ناويزم، ناستوان بەرگەى تىنى بىخەم و خەيالى لە دورىت بگرم. يان
نەجورنەتى وەصلت ھەيە و نە تاقەتى فەصلت. مامۇستا (ياراي) بەماو و فرسەت
ليکداو تەو. بەمەش پاشەى نىوبەيتى يەكەم بە ئاقارىكى ترا براو {ديوان ۲۱۱}
لە ھەوراماندا بەم حال و دۆخە لە ئاستى مەجازو زمانى ميللى كۆمەلدا و تراو:

(نەبى تۆم كرىۆ نەچن تۆم كرىۆ، نە بى تۆ دەمكى و نە لەگەل تۆش دەمكى)

۱۲- دل مەندەن نەبەين خۆف و پچادا

مەزانتۆ پاش كام ياوۆ ئەولادا

دل داماو له نټوانی ترسی فصل و تکای وه صلاوا نازانی پټی به کام لایان ده گات.
نهم حاله تی موله قی و هه لواسراویه هه ردهم له بیرکردنه وه ی مه وله ویدا ناماده یه، به لام
لیره به ناشکرا مرشد ناماده ده بیټ بۆ تیپه پکردنی نه وحاله .

۱۳- مه رتو وه که رهم ته شریف باوه ری

یا وه لای وه صلت پابه ریش که ری

مه که رتو که رهم که یت و خوت بیټه دل وه. یان پټنمایي و پابه ری دل بکه یت بیټه
لات. نهم دیره چرای نه وه ی هه لکردوه له میژودا بۆ (شیخ عوسمان یان بۆ شیخی
بهالدين) نووسرا بیټ و وه سفه کانی سه ره تای شیعه که به بالای نه و دوو زاته ده خون
به ره و به رزایی ماناش بچین ده توانین جی بویاری تاقانه بکه ینه وه له ژیر پوشنایی کو تا
دیږدا.

۱۴- وه نه نازیزم قه سه م وه نامت

سه رگه ردان مه بۆ تا پوی قیامه ت

نه گینا نازیزم قه سه م به ناوت، دل تا پوژی قیامه ت به سه رگه ردانی نه میټیته وه.
ده شگونجی (نامت و قیامه ت) (نامت و قیامت) بیټ و نه وکات ماناکه ی ده بیټه: نه گینا
نازیزم قه سه م به ناوت دل تا نه و پوژه ی هه لته سیت بیټ بۆ لای، هه ر سه رگه ردان
ده بی. {دیوان ۲۱۱}

بیتی "ش"

شوورای عاشوران دیسان به زمش به ست
مووچه پهم ناما مه حرهم شی نه ده ست

شیعری یه کهم :

سۆرانیه که ی نه رده لانی

۱- شیخ دهوله مند به هره ی سهرمه دی شیخی دهوله من به هره ی سهرمه دی
یا که ی حه قیقه ت جیلوه ی نه حمه دی جیی راسته قینه ی جیلوه ی نه حمه دی
ئه ی شیخی دهوله من له به ش و به هره ی نه براره و جیگای ده رکه وتنی نووری
راسته قینه ی پیغه مبه ر. له وه لاهی نامه یه کی شیخی سراج الدیندا نوسراوه که گله یی له
مه وله وی کردوه . {دیوان ۲۱۸} مامؤستا حه کیم ئاماژه ی پیداره مه وله وی به شی له م
شیعره ی گواستوه ته وه ناو عه قیده ی مه رظیه . ناسینی شیخ له عه قیده که دا یارمه تیده ری
باش ده بیّت بۆ تیگه شتمان له م شیعره . دوکتۆر نه ور قادر له باتی سراج الدین ناوی
بهاالدین ده بات. {لبریکا ۶۵} ره نگه هه له ییکی نه خوازاو بیّت گهر هه له ی چاپ نه بیّت ،
ده بیّت له وه لانه بیّت که ناغافل مروّف تووشیان ده بیّت، به نده له م هه وله دا چه ند
دانه یی که له وه لانه م به ملا هاتوه .

پیّم وایه زه مینه ی خویندنه وه ی نه رمونیانی ئه م جوّره شیعرانه ئاوه نیا نه بووه ، هه موو
ئه و سهرنجانه ی که له سهر کاری مدرس ده درین له م ناله باریه وه یه . مه وله وی جیلوه و
ته جه للای خودایی له نیومروّقا له پیغه مبه رانه وه گواستوه ته وه بۆ نیو دیمی نوورانی
ئه ولیا، بیجگه له وه ش ئه م جیلوه ی نه حمه دیه (ئه زه لی و نه به دی) یه چاوگه که ی خواجه و
نه براره و له بن نه هاتوه ده بیّت پوویه ری سهرمه دی بوونی جیلوه و ده رکه وته ی قه تیس
نه کری و بنه بر نه کریّت. چوون ئه و "شان" و سیفاتانه ده رکه وتن و نمایان مایه ی
شناسایی و خوشه ویستی زاتی حه قه به مانایه کی پۆشنتر ئه و جیلوه نه حمه دی یه
ده لیل و پایه لی به ستنه وه ی دلّاری نیوان ئیمه و یاره ، هاتنی پیغه مبه ران به هه مان
نووره وه له هه وه له وه تا ئاخ ره پوی عرفانیه وه ئه م مه رامه بۆ ئیمه ده سته به ر ده که ن
و جوانان له به ر دیدی ئیمه دا به رکه وته ی ئه و نووره ن و له و نووره به شیان دراره ، بۆیه
توانای پیکانی ئیمه یان هه یه له یه که م نیشانه و تیریاندا. مه لاعبدالکریم فه رموویه تی ئه م
شیخه له دوا ی مه ولانا وه خه زانه ی ئه مانی پی سپیراره .

له مه ولاناوه خه زانه ی ئه مان

ته سلیم بوویه دهس هه زه تی عثمان {مرضیه ۵۶۷}

مه وله ویش نیازی بووه که بلی ئه م به تیری پیکراوه زاتی حه ق وه شان دوویه تی له
ئه حمه د دراوه و ئه مانیشی سمیووه. یان ئه و جیلوه یه ی له ئه حمه ددا ده رکه وتوووه
له میشدا دره وشاوه یه ئه مه ش ده بیته ئه و په یمانه ی که به ستنی له گه ل پیغه مبه ردا
مانای گریدانیه تی به خواوه. ئیتر تو "من" ی خۆت به جی دلیت (من و توله من و توئی
ده سینی) بویه مه وله وی پیران و شیخان و ئه ولیای طه رقه ته کان ده سکراره ده کات له
ئیجتیه دادا. ئه و مه دره سانه جیاوازیان له پوآله تدا چه ند زۆر بیست له کرۆکدا یه ک
ده گرنه وه. چون پیغه مبه ران و دینه کانیاں، مه زه به کان و ئیما مه کانیاں به هه مان ئه م
سیفه ته جیاوازی پوآله ت و یه کبونی کرۆکیان هه یه. ته نانه ت خویندنه وه ی مه وله وی
بۆلایه نی سه ره کی په یمان به ستن و شوینکه وته یی "مرید بۆ پیر" به بالای مه زه به کان و
شوینکه وتنیاں به راورد ده کات. له وه ش زیاتر ده پوات، له به رز کردنه وه ی وه لیه کاندایا
ئاستی پیغه مبه ران.

طریقه القوم کل منها حق

کول عهینی شهرعن به ل لوببی موطله ق

وهک موجته هیدین ظاهر ئیجتیهاد

ثابته تاقی بۆشیخی ئیرشاد

چی بۆموجته هید ههس به رموقه للید

له سه رمورید ههس نیسبهت به مورشید

بل قالوا: الشیخ فی شیعه

کان کالنبی فی امته {مرضیه ۵۳۴}

که من لام وایه ته شبیهه که هه ر بۆئه وه بووه بلی چۆن پیغه مبه ران له ناو ئومه ته کانیاندا
جیاوازی گرتوووه و پابه رن، مورشدو شیخ و پیرانیش له ناو مریدو لایه نگرانیاندا وه ها جی
ده گرن. واته پیغه مبه ری چکۆله ن. من نیازم له و زاراوه یه تیگه شته، له پوی به لاغیه وه.

وه ئيمه ده زانين بيزه "ئومەت" كه پيغەمبەران رابەرى دەكەن، لەمريدو مەنسووب و خيّل و تەريقە تەكان، گەورە تر و ینە دەكری كه "وہليانی" تەريقە تەكان رابەريان دەكەن. چوون هيچ كات لە هيچ شويني هيچ وەليی نيه ئومەت "قوم" ی هەييت. بەمەش مەولەوی لە پەخنەكە بە پاك دەر دەچيت. كه خوالیخوشبوو ماموستا فاتیحی مەلاکەريم لەو پوهە سەرنجی پەخنەى دەربرپوه. بپوانە {مەرضیه ل ٥٦٨٧ پەراويزی ١١}

مەلای جزیريش فەرموویەتی:

عارف حەتا نەنۆشی ژ دەستی مەى فرۆشی

غائب نەبو ژ هۆشی پەيدا نەکر ویلايەت

٢- جە شەو هەوارگەى فەنا و یەردە لەشە و هەواری فەنا رابردو

پای هەردەى بەقا یاتاگە کەردە لەهەردى بەقا جیگە خۆشکردو

شەوگەى فەنات جی هیشتووە لەپال هەردى بەقادا هەوارت هەلداوە. شەوگە: لە کێو کۆیستانەکانى هەوراماندا چەندین شوین هەن كه پاوچیان یان کێو نەوەرەکان بۆ لادان و مانەو پۆزى تیا ئەکەنەو. ئەم بەیتە ئالۆتە شەو پەوى حەزەرەتەو لە وەو شۆلەى گیراوەتە شیخی سراج. چوون حەزەرەت بەشەودا بوو سەرزەمینی مودەقەتى بەجیهیشت و لە سەروى فەناو بەپەلەى بەقاگەشت. شیخیش با لەپوکەشدا لەدنیاى بیكەلکایە بەلام لە راستیدا ئەو لەو دنیاىە دابراوەو لەبەقادا دەژى. ئەو کەسیکە لەدنیاى پۆحیانەتا هاوپی و هاو سەفەرى حەزەرەت بوو لەسەفەرەکەى شەویدا. بە مانا پاش و پیش کردنى سەردەمەکان هەل دەگیریت مەولەوی لەباسى "حسینی" شەهیددا هەمان ئەندیشهى وروژاندو. حسین فریای حەزەرەتى ئیسماعیل دەکەویت، خوا گیان لەبەر ئاییندەى پيغەمبەرى ئیسماعیل دیلێتەو شەکی پەوانەى قوربانیکا دەکات. مەولەوی ئەو پۆحى قوربانیه لەپیناو "نەسل پاریزی پيغەمبەراندا" بەعاشورا و شەهیدبوونی حسینەو گرێدەدات. یانى حسین جارى قوربانیکەى حەزەرەتى ئیبراهیم و بەلاگێرەکەى ئیسماعیل بوو بۆئەو نوتفە بێتەپشتى "عبدالله" و پيغەمبەرى ئازیز دنیاى پى پۆشن بێتەو {مەرضیه مبحث الحسن والحسين ل ٥١٣} ئەمە باسیکی گزنگە بۆ

دۆزینەوێی ئێو پاستەهێڵێی که بیرکردنەوێی عرفانی سەرچەم پەچەو تەریقەتەکانی لە
 پۆژەهێڵا دەکەوتنەسەر. هەرلەم ئەندێشەوێیە یارسانەکان بەگوێرە ی بنەمای دوناودون
 چەند پشت و دۆنی بۆحوسەین لە سەردەمە میژووییە جیاوازهکاندا هەڵدەدەن. بەرێز
 محمدی حجازی بەگوێرە ی نوسخە ی "ش" دەنوسی :

جەوارگە ی مەنزل فەنا و یەردە

پای هەردە ی بەقا وە یاتاخ کەردە

بە دوو دەلیل بۆچونەکە ی دەسەلمێنێت و بۆرەکەیش دەکاتە پشتیوانی. دەلیلی دوهم
 کە واژە ی "جەشەو" ی پێ لابراوە ئێوەیە کە برینی مەنزلەکان هەر بەشەودا نیە {حجازی ل
 ٤٣}. سەبارەت بەم بۆچونە ی حجازی دلێن :

جاری شیعەرە کە بەهەری لەمعراج وەرگرتوووە عروجێکی شیخە، مەولەویش لەبەرئێوە
 "شەو" ی داناو. وە کەسیش نەیتووە مەولەوی هەورامیە تا دروست و پێک زمانەکە ی
 هەورامی بێت. خۆ ئەگەر دارپشتە و هەندێ وێنە ی مەولەوی پای جیاوازو ئال وێو هەلگرو
 داگری بوی، ئەمەیان مەولەوی خۆی دێتەجواب و دەلی با ناوێژیکەر وازیانی.
 لە "مەرضیە" دا ئەم دێرە ی بەزمانی ناوچەیی هاوردوو:

لەشەو هەوارگە ی فەنا بگرگ

پێی هەردی بەقا یاتاخگە کردگ

شەو هەوارو شەوگە ی فەنات جێهێشت و لێی تێپەریت و دوورترو بەرزتر چوویت لە
 بەقادا کۆل و بارت خست.

بەرزبوونەوێی حەزەت بەشی گەورە ی ئێوەیە کە لەپێغەمبەرەو دەردەچێت و ئێمە ی
 پێ ئاراییشت دەدریت. ئەو عوروجە یە کە لەپێغەمبەرناسیدا هاتوو. {پێغەمبەرناسی تەحسین
 حەمە غریب} ئەو شەو پەروێه ئامانجی گەورە تیایدا فیروونی مەقامات بەرز ی ئومەتیکە کە
 پێغەمبەرەکە ی لەئەزمونە پۆحیەکاندا گەورەترین حال و دەرسی بەجێهێشتوو.
 پیشتر و پێم وای بەر لە هەموو کەسیکی تر مەولەوی بەجوانی ئەم باسە ی وروژاندوو.
 بۆ ئێوە ی لەو دەرسە و پەيوەندی میعراج بە ئێمەو تێبگەین گرنگە هەردوو سەرباسی

"ئیسراو میعراج" و ھەروەھا باسی ھەزرەتی شیخ عثمان لە "مەرضیە" دا بخوێنرێتەو ھە
 کە یارمەتیدەری باش دەبن بۆکردنەو ھە پەنجەرە ی زیاتر لە سەر تیگەشتنی باسە کە و
 پاقە ی ئەم شیعەرە . چوون شۆلە ی ئەو داو ھەتە خوداییە ی پیغەمبەر ییگومان تیشک لە
 ئووممەتە کەیدا دەداتەو ھە . ئەمەش ئەو پە یو ھەندیە پوناکی یە ی نیوان ئەولیاو
 پیغەمبەر ھە . کە ئەو پە یو ھەندیە سنووردار نیو دەشی شوین کە وتوانی راستە قینە ی پی
 منە وەرین . واتە ئەو شەوقە گیراوەتە دلەکان و باخچەکانی پازاندو ھەتەو ھە . ئەمەش
 سیفەتی "ئاوینە یە" کە بێ درۆ وەك خۆیان وینەکان و تیشکەکان ئەدەنەو ھە .
 پەنگە "ئاوینە" لە شیعری مەشرەب پۆحانناھەمان "محمد" پیغەمبەر بیت، بۆ شۆلە و
 تەجەلاکانی ئیلاھی و ئیتر لەویشەو ھە ئەم ئاوینە یە دیت و یاران دەبنە پیشاندەرەو ھە ی
 شەوقی ئەو تادیتە لای پیرانی ئیمە کە مەولەوی بە ئاوینە پۆشن و کامڵەکان ناویان
 دەبات، واتە دروست پیشاندەری ھەمان جیلو ھە ی ئەحمەدین .

شۆلە ی ئەو بەدرە لەو دەورە ئەوشەو

شەونم لەو ھەورە بەو تەورە ئەوشەو

دای وە دەشتی دل گشت ئەصفیادا

و ھشت و ھکشتی سیر گشت ئەولیا دا

"أشرققت الأرض" تەئویل دریاو ھە

"ماء حبة" تەفسیر کریا ھە

پەردە ی ظلۆمانی نەفسانی لاچوو

تۆمی و ھردی عیلم عیرقان سەر ئاوبوو

خەندە ی خونچە ی کەشف کەونی و ئیلاھی

سەوزە ی کەرامات ناموتەناھی

ھەریەك بە تەرزێ خۆی نوماییش دا

باخچە ی ئەولیا ی پی ئاراییش دا

ئەمە ئەو سىرپەيە كەمەولەوى و سىرپارىزان و يارانى تر باسيان كردووه. ئەو راستەھيڵەى درووست سەرۆجەمسەرى ئىمە بەپىڭەمبەرەو دەبەستىتەو، وە ئەو پەيوەنديەى نىوان ئەو سەرۆرەو ئەم پىرەى باخچەى خانەقاى تەوڤلە بۆ ئىمە "ونارا-پازاوه" تر دەكات. چوون لە شىعرەكەى مەولەويدا پابەرى شىخانى نەقشبەندى داراى كۆمەللى سىفەتە كە بىگومان دواى ئەو شەو پەويەى مەوۆ (بەجىھىشتنى فەناو ياگە گرتن لە بەقادا) درووست دەبن. يانى سراج لە شەوقى ميعراجى بەركەوتووه. دەبى ئىمەى دەست و پەنجە تەزىوئەو شەش بلىن لە بەردەرى ئەم جۆرە شىعرانەدا دەبى خۆمان بدەينە بەر خۆرەتاوى (وەرەتاوى) زانستى جەنابى مەلا عبدالكریم. چوونكە شىعرەكان پىن لەزاراوه زانستىەكان. بۆيە پاشەكان لەديوانەكە دەگوازينەو و لە كوچىشدا بەپىويستمان زانى قسەى خۆمان دەكەين.

۳-متصف بە وەصف شانى وصفاتى مەوصوف بە وەصفى شانى "و" صفاتى
مشرف بە فەيض تەجەلای زاتى ناڤيل بە فەيزى تەجەللاى زاتى

ئەى شىخى كە ئەوصافى فيعلى و زاتيت ھەيە بەرەكەتى دەرکەوتنى نوورى زاتى خوا لىيداوى {ديوان ۳۱۸} بە گوڤرەى ئەم بالابرانەى مەولەوى كە بە زاناو پاستگۆو بوڤرى دەناسين. ھەزەرەتى شىخ عثمان لە عالەمى ئەپواھا ھاوڤى شەو پەوي بووھيان ئەو بە ئەزمون كردن و گرتنەبەرى سەختىەكان لە تەرىقەتدا توانى بە پوتبەى بەرزو مەقاماتەكانى بالابگات چوون وادى و سەحراو ساراو ھەردەكانى بە ترس و ئارامى و تكاو پازىبونەو ھە بڤيوه. ئەو نۆرباش توانىوئەتى خۆى بدا بە دەرياي بىپايان و بى پەى خۆشەويستى ئازىز ھەموو داواو بەلاى پيا كىشانە سەختەكانى يارى بگريتەگەردن.

۴-خەليفەى ھەداى (ادن) شەنەفتە خەليفەى ئەو كەس "ادن" دەسمايەى
بەلەد نە ساراي ئەطوار ھەفتە شارەزاي دەشتى ھەو پلەوپايەى

ئەى شىخى كە جىنشىنى ئەوپىڭەمبەرەى بانگى (نزيك بەرەو) بىستووھ لەخوا، لەمەيدانى ئەو ھەوت ھالەدا شارەزاي بەسەرمرىدا تىدەپەڤى. ئەطوارى ھەفتە: ھەوت لەطيفەكەن {ديوان ۳۱۸}. مامۆستا ھەكىمىش فەرموويەتى نيازى لە وادىەكانە {مەولەوى

تەقینەوہی زمان ل ۱۱۱}. لەتەیفەکان و وادی و سەحراکان لە جێکەوتەو باریاندا جیاوازن و لەمەرام و ئامانجا تیکرا لە خەزمەتی تەبی کردنی پێگەکەدان و ھەموویان پەیوەندار دەبن بەگیانی شۆرشگێڕی سۆفییەو. مەولەوی بێجگە لەئەزمونکردنی ھەموو پلەو پایەو سەحراو زیندوکردنەوہی مەلەبەندەکانی زکر لەتەواوی جەستەیی خۆیداو گۆیدانە زکری تەبیعیەت و تەواوی سروشت، کە ئەمەیی وەک پێیوار ھەست پێ کردووە، وەک زانایەکیش دەتوانین بە "عرفانناس" ناوی ببەین. چون لەپویی نەزەرییەو زۆر چاک مەقام و کون و کەلەبەر و قوژبنەکانی ئەو مەدرەسە حویانیەیی ناسیووەو لە "مەرضیە" دا وەک تیۆریزە کارێک عەجەب دەرکەوتووە. دەکرێ مەلایەکی شارەزا جیا لەکارە سەر سوپھینەرەکەیی جەنابی مدرس کار لەسەر (عەقیدەیی مەرضیە) بکات و تەلەنەکانی باغی عرفانی ئەو کتێبە بەجوانترین شیوہ دابنێ. ئەم ھەوت ئەطوارە کەلای شاعران و عارفان بەھەوت کیشووہرو شاری عیشق و ھەوت ئیقلایمیش ناو دەبرێن. ھەروەھا "ئەطواری ھەفتە" بەمانای ئەفلاکیش دێت. {مەولەوی تەقینەوہی زمان ل ۱۱۲} تیپەپین بە بازگەو کەمینە سەختەکانی ئەو ھەوتەدا مەرد دەگاتە ساری کۆتابوون کە "فەنایە" و ئیتر لە "بەقا" نزیک دەبێتەو. کە شێخەکەیی ئیمە ئەوشوینەیی گرتووە.

ھەندێ سات لە خویندەوہی ئەم جۆرە شیعرانەدا دێتە ژێمانی خوینەرەو، مەترسی لەسەر بێرکردنەوہو ئەندیشەیی دروست دەکات. لەبەر ئەو گەنگە خوینەری عاشق "ارادە" ی ھەبێت و "بیر" بخاتە لاو، بیر نەکاتەوہو تیپەپێ، چاوەنوقاندن ھەندێ جار لە بینین باشتەر. ئەو ساتانەیی کە (دنیا ھێچی نەبوو، ھەر ئەو بوو) ئەمە ئەو ساتەییە. تەمەننای ھەندێ جاری عارفان بۆگەپانەوہی یەکەم بار، یەکەم دۆخی سەرەتا. ھەموو ئەم ساتانە بەتەمەنی عارفاندا گوزەریان کردووە. خو ئەو سورپانەوہش دەبێ بمانباتەوہ بۆھمان پنتو ئیترجاریکی ترساندنی ژێمانی ھەمیشەیی لای خواوە. حکمەتی بازنەیی و دائیرە بوونی ئەم کەون و کائیناتەش ھەر ئەوہیە.

۵- واسیطه‌ی پاگه‌ی به‌ینی عیلم و عه‌ین
 صاحب جناحین یه‌عنی ذی النورین
 دارای دوو نوورو خاوه‌نی دووبالّ
 تۆ ناوه‌ندو گه‌یینه‌ری هه‌ردوو پښگه‌ی عیلم و زانیاری که‌ده‌ستووری شه‌ریعه‌ته‌و زمان
 حالّی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ قالّه، شاری عه‌ین "عیرفان" که‌ کیشوهری ده‌ریا دلّانه‌و له‌ هه‌وت
 ئیقلمی خوشه‌ویستی پښکها‌تووه‌و زمانحالّی ئه‌م ده‌وله‌ته‌ حالّه. ئه‌م دوانه‌ "ظاهرو باطن"
 تۆکلّ و مه‌ژگه‌ دلّ و ده‌ست یه‌کده‌خه‌ن. شیخی ئیمه‌ ئه‌م دووجهانه‌و زانسته‌کانیان
 پیوه‌ن ده‌کات و به‌یه‌کیانه‌وه‌ ده‌به‌ستیت واته‌ به‌دووبالّی شه‌ریعه‌ت و ته‌ریقه‌ت به‌ره‌و
 ئاسمانی هه‌قبه‌ته‌ ده‌فریت. مه‌وله‌وی له‌ (مه‌رضیه) دا ده‌رگای باشت‌رمان لیده‌کاته‌وه:

واسیطه‌ی رښگه‌ی به‌ینی عیلم و عه‌ین
 واریشی حائیز هه‌یای ذی النورین
 سیراجی وه‌هه‌اج شه‌رع و طریقه‌ت
 سه‌رمایه‌ی په‌واج کالای هه‌قیقه‌ت

یانی: شیخی ئیمه‌ ده‌للی ئه‌وانه‌یه‌ به‌دوای خواناسیدا ویلّن ده‌یانه‌وی له‌ پله‌ی علم
 الیقینه‌وه‌ که‌ پښگه‌ی زانینه‌و پشت به‌ هه‌واس و به‌لگه‌ ده‌به‌ستی بگه‌نه‌ عه‌ین. واته‌ عین
 الیقین که‌ زانینی موشاهه‌ده‌یه {مه‌رضیه‌ل ۵۷۷} سیفه‌تی ذی النورین له‌قه‌بی خه‌لیفه‌ی
 سییه‌مه‌ ده‌داته‌ عثمانی سه‌رده‌م مه‌وله‌وی ئه‌م نه‌زاکه‌ته‌ی نواندووه‌ {دیوان ۲۱۹} خاوه‌نی
 دوو‌نوور په‌نگه‌ له‌ دووجار زاوا بوونی عثمانه‌وه‌ بی‌ت هه‌ردوو نوور کچانی
 پیغه‌مبه‌ر "رقیه‌و ام کلثوم" بن {مه‌رضیه‌ل ۵۰۰}

۶- پیر پاک جه‌گه‌رد خاک ناسوتی
 پیری بیگه‌ردی خاکی ناسوتی
 مه‌نزلگه‌ی سه‌ربه‌رز سه‌رمه‌له‌کوتی
 وارگه‌ی سه‌ربه‌رزی سه‌رمه‌له‌کوتی
 ئه‌ی پیری پاکه‌وه‌ بوو له‌ گه‌ردی خاکی جیهانی مادی ئاده‌میزاد، که‌مه‌نزلّی سه‌رمه‌رزو
 شوین به‌رزی فریشتانت گرتووه‌. تۆ له‌جیهانی ناسوت هه‌لبراو و دابراو ئه‌ی یه‌ک پارچه‌
 بوو به‌ جیهانی لاهوت و مه‌نزلّ گیر له‌ ئاسمانی فریشتان. جیگای پیری پاک و

پیروژ "اعلیٰ علین" ی مه له کووته، نه "اسفل السافلین" ی ناسووت، ئه ی پیره که م که
شوینی به رزت له سه روی جیهانی فریشته کانه وه گرتووه {رساله ی عیشق ل ۵۲-۶۰}

۷- دل وه نه وای به زم جه به رووت ئاوا به نه وای به زمی خوایی دل ئاوا

سیراو سه راو لاهوتی ماوا پاراوی چاوگه ی لاهوتی ماوا

ئه ی دل ئاوه دان به نه وای به زمی یه زدانی و به شدراوی ده سرپوشت و دلقراوان، پاراوی
له سه ر چه مه ی هانه ی لاهوتی. واته: ئاو بۆ هه لکراو و تینوو شکاو له سه ر چاووه ی پاکی
یه زدانی وه

یان سه رمه ست به شه راوی پاکی خودایی.

۸- جسمنا لدینا روحا لدیه باطن لای خودا لای ئیمه ی به ناو

دائیره ی ته مام منه الیه "بدأ" و "انتهای" ی دائیره ی ته وای

ئه ی شیخی که به له ش لای ئیمه ی و به دل لای خوای، دائیره ی مه عنه ویات له خۆته وه
ده ست پیده کات و له خۆتا دوا یی دی. {دیوان ل ۳۱۹}. بنکه ی دائیره یه کی که نووری خوا
پوو به پوی تو ئه بیته وه و له تویش وه "توجهات" ی ته ریه قه پوو ئه کاته وه خوا. {ده قه کانی
نه ده بی کوردی ل ۱۰۱} له رساله ی عیشقیشا هاتووه که ئه م میسرعه (فنا فی الله و بقا بالله) یه که
له راستیدا وه ک دائیره یه کی پۆحانیه و به مه دارو سوپکی هه میشه یی کامل ده بی {رساله ی
عیشق ل ۶۱} پیم وایی مادام پیشت به (عین) گه شتووه، عه ینیش ئاماژه یه به و شته ی که
خودی شته کانی لیوه په یدا بووه چوون له هه موو ساته کانی به رز بوونه وه و عوروجدا
به نده به خوای خۆی ده گات. نه خوازه لالا میعراجی حه زره ت که بپاوه ته وه و ته جه لالا
شو له ی ئه ویش له سراجی ئیمه ی داوه.

۹- بی ته لوین نه سای ته مکیندا مه کین ثابت له لووتکه ی ئارامگه ی تمکین

روح الله روحه امین رۆحی پاراوکه ی، خودایه ئامین

ئه ی شیخی که له سیبه ری و دامه زراوی و نه گۆرانی وه زعدا جیگات گرتووه، خوا گیانت
تواناترو به هیژتر بکات. {دیوان ل ۳۱۹} ته لوین: مه قامی پشکنین و گه پانه به دوا ی
ئیه ستیقامه ت و پیگه ی راست گرتنه به ردا. ته مکی: مه قامی جیپی پته وکردن و دامه زران

له سەر ئەم ئىستىقامە. ابن العربى تەلۈين لە تەمكىن بەرزتر حىساب دەكات. {مەرضىيە ٥٨٥} كەواتە تەمكىن حالى "اهل الوصول" ە. حالى ئەوانەى بەرئۆەن تەلۈينە، واتە دل و دەروون و بار گۆراون. تەمكىن حالى كۆتايى پېھننەنە بە تەلۈين. {فەرمەنگى سەفیانەى دىوانى جىزىرى مەھى ٨٣٤} واتە ئەوانەى لە تەمكىن دان پارانين و بارى جىگىريان لە پۆچوون بە ئىستىقامەتا ھەيە. ئەوانەى دەگەنە كۆتايى لە تەمكىن دان. مەولەوى ئاماژەى گىرنگ دەدات بە مەقامى شاسراج و بى ئەوەى دەست پېڭكات (واتە بە تەلۈيندا بىروات) لە تەمكىندا جىگىرتووە.

سەرەتاي ئەم شىعرە پەسن و پياھەلدانە بە مەقام و پايە و دەسەلاتى پۆحى شىخ عوسماندا و بەندە پېم وايە نوسىنى لە نۆو عەقىدەى مەرضىيەدا لە پېشتەرە و ئەمەى كە كەتر لە شىعر دەچىت سەرەتا لەوئ نووسراو، پاشان كە شىخ گلەييەكە ئاراستەى مەولەوى دەكات مەولەوى ئەو سەرەتايەى عەقىدەكەى كە تايبەتە بە پياھەلدانى شىخ دەكاتەو بەلگەى دلسۆزى و دەيگوازىتەو بۆ وەلامە نامەكەى كە ئەم شىعرەى بەردەستمانە، ئەمەش دەزانين عەقىدەى مەرضىيەيان ١٢٨٠يان ١٢٨١ كۆچى نووسراو، واتە سى سال بەر لە كۆچى دواى شىخ عثمان. بەم پىيە ئەم شىعرە بە گونجاوترين بۆچوون دەبىت سالى ١٢٨٢ نووسرايىت. ئەم شىعرە وەك شىعريەت و سەلىقەى مەولەويانە لىرە بە دواوہخۆى دەناسيىن

١٠-نامەى پۆح ئەفزاي شيرينت ياوا
نامەى گيان بەخشى شيريني تۆ زوو
دل وەمەردومەك دوو ديدەش ساوا
دل لە گلینەى دوو ديدەى ھەلسوو
نامە شيرينەكەت گەيى، ئەو نامەيەى پۆح بە تاوترو تاوسىنتر دەكات. دل ناىە بان
گلینەى چاوہکانى. گيان بەنامەكەت گورپوتيني تىكەوتەو وەو دل لە چاوانى ھەلسوو،
بەصيرەتى تىكەوتەو.

١١-تۆى دەروون وەنور صەقادا پەرداخ
نورى سەفاكەى دلى پەرداخ
بۆى ئاشنايم دا نە پووى دەماخ
بۆى ئاشنايم لەپووى دەماخ

ساراو ناوه وهی دهر وونی به نووری پاکی شۆرده وه و پازانیه وه، بۆنی یاری و ئاشنایی به ده ماخم به خشیه وه.

تۆی دهر وون: سروشتی چلّیس و فراوان و له بن نه هاتووی نه قسی ئه ماره، كه به دوای چلّی گوناھو لیّی و خراپه دا ویّله، دهر وون پیس ده بیّت به گوناھان، هه رده م شۆردنه وه و پاك بوونه وه و پۆشته و په رداخی پیویسته. نووری صه فا پاكته ده كاته وه و له شته كان داتده پنی و له حه قیقه ت نزیکت ده كاته وه و ئاشنایی به زاتی حه ق ده دات به لووتدا. مه وله وی ده لیّ نامه كه ت گیانی بوژانمه وه و دلی پۆشكر دمه وه و به نووره كه شی دهر وونی حه مام دام و پاك و پۆشته و خاوینی كرده وه. ئیسته ئیتر گیان و دل و دهر وون پازاوه و خاوین و باصه فایه. سازه به ره و ئاشنایی حه ق.

۱۲- دهر گای حوقه ی لال دانه ت شكاوان شكاندت دانه ی حوقه ی مرواری

جه پووی لوطفه وه ئینه ت فه رماوان له رووی لوتفه وه ئه مه ی لیّ باری:

دهر گای سندوقی ده نكه له علت شكاندووه و له پووی لوتفه وه ئه مه ت فه رمووه {دیوان ل ۳۲۰} ده می تۆسنوقی له عل و گه وه ره، تۆ گه نچ و گه وه ره رو خه زینه ی له عل و مرواری ده مه ت كرده ته وه و به لوتفه وه دانه ی چه ند مرواریه كه ت بۆمن شكاندووه.

۱۳- یا كاغه ز بریان یا مه لا مه رده ن یا كاغه ز نه ما یا مه لا به رباده

یاخۆ عارته ن دۆس وه یادكه رده ن یاخۆ پیت عاره یاران بكه ی یاد

یان كاغه ز برپاوه و قات بووه یان مه لا مردووه، یان تۆ خۆت به عه یب و عاری ده زانی دۆست به یاد بكه ی {دیوان ل ۳۲۰}. بۆ نامه نوسین بنوسه كه (مه وله وی) له گه ل تینوسه كه كاغه زه تۆبالی نه نووسینی نامه یان ده كه ویته سه ر بۆ یادكردنی دۆست. مامۆستا حه كیم ده فه رموئ مه وله وی زانیویه تی ئه م دووتاكه شیعه ره هی بیسارانین به لām له ئاستی پیره كه یدا ده می لیّ نوقاندوون. {مه وله ی حه كیم ل ۱۱۶} بۆره كه یش به ناوی شیخ عوسمانه وه تۆماری كردوون {میژوی ویزه به رگی دووم ل} بۆچوونی ئیمه له باره ی ئه و دانه پال و تیکه لییه ی شیعی ئه ده بیاتی گۆرانه وه ئه وه یه ئه و كاته و ئیستاشی له گه ل بیت باو بووه به پیی كارو ناوه پۆکی داپشتن، سوودیان له شیعی گونجاو بۆ شوینه كه وه رگرتووه زۆربه ی

نامه‌کانی نیتوان شیخان و مریدو مه‌نسوبه‌کان له‌و نمونه‌یان تیّ که‌وتوو ته‌نانه‌ت
 ئه‌ده‌بی فارس‌یش له‌ونه‌ریت‌ه‌ی هه‌یه ئه‌وه‌ش ئه‌ده‌بیاتی نامه‌خواستوو‌یه‌تی و له‌ناو
 ئه‌ده‌بی په‌خشاندا چه‌ندین شیعو به‌یت‌ه شیعر پ‌ژاونه‌ته نامه‌کانه‌وه بیّ ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ بو
 خاوه‌نیان کراب‌یت، ئه‌وه‌ش ته‌نیا "شیخ عثمان" نه‌یکردوو و ژورگه‌وره شاعیر و پیرو
 رابه‌ری تریش کردوو‌یه‌نه. به‌هه‌له‌ دانه‌پالی هه‌ندی شیعر به‌ پیران و شیخان لای به‌یاز
 نووسانی کۆن و لی‌کۆله‌رانی ئه‌م سه‌رده‌مه له‌و پوانگه‌یه‌وه درووستبووه. هه‌رله‌م
 سۆنگه‌یه‌وه شیعی (یا کاغه‌ز ب‌ریان یا مه‌لا مه‌ردن) ی بی‌سارانی کراوه به‌ شیعی شیخ
 عوسمانی سراج الدین. ئه‌مه ئه‌گه‌ر ئه‌و شیعره‌ هی بی‌سارانی بی‌ت. ئه‌و نه‌مرانه بیّ قه‌سد
 ئه‌و کاره‌یان کردوو و بۆعه‌رزی ئه‌ده‌ب له‌و عورفه‌که‌لکیان وهرگرتوو. نمونه‌ی
 په‌یره‌کردنی هینانی شیعی که‌سی بۆ پا‌زانه‌وه به‌هیزی نامه‌و عه‌رزو به‌یانی نو‌سه‌ری
 نامه‌که ژۆره‌و نامه‌ فارس‌یه‌کانی نیتوان مریدو پیران پ‌پ‌ن له‌و نمونانه‌. ته‌نانه‌ت خودی
 مه‌وله‌ویش په‌یره‌وی ئه‌و نه‌ریت‌ه‌ی کردوو. بۆیه ناسینه‌وه‌ی خه‌یال و سه‌لیقه‌و قه‌ریحه‌ی
 ئه‌ده‌بی هه‌رکه‌سی بۆ ئیمه‌ گ‌رنگه‌ گ‌هر بمانه‌و‌یت خاوه‌نی ئه‌و شیعرانه‌ بدۆزینه‌وه که
 له‌ناو په‌خشانه‌کان و نامه‌کاندا دینه‌پ‌یمان. من ئه‌و سه‌رنجه‌م داوه له‌و بارانه‌دا ئه‌وانه
 نه‌یان و‌توو ئه‌مه شیعی منه‌ {بگه‌رتوه‌ بۆشیعی دوا‌ده‌یه‌می پیتی "ب" له‌م کتیبه‌} ئه‌وه ئیمه‌ین
 له‌پ‌بردوو ئیستادا و تیکه‌شتووین شیعی هه‌ر بابایی‌ک له‌هه‌ر په‌خشان و نامه‌و عه‌رزو
 حال‌یکه‌ هات‌بی کابرا بردوو‌یه‌تی. ئه‌مه ناکاته ئه‌وه‌ی بی‌ژین که له‌و بردن و دزیه‌مان نیه‌.
 به‌لام نیازمانه‌ پاکاته بۆ ئه‌و هی‌ژایانه‌ بکه‌ین که ته‌ماو ته‌فره‌قه‌یان به‌مالی ئه‌ده‌بی و
 شیعی که‌سانی تر نه‌بووه. وه مه‌وله‌ویش که‌سی نه‌بووه له‌ پ‌وو دامین‌ی و ئه‌وه‌ی به
 سه‌ردا تی‌په‌ری، به‌ ده‌لیلی ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر سه‌رگوزشته‌ی ئه‌م تاکه‌ پ‌است بی‌ت:

(سه‌د سال‌ بی‌وری و کلکی هه‌لپ‌اچی

له‌ ده‌س ساح‌یو مال‌ هه‌رگیز ده‌رناچی)

له‌لاییکی تریشه‌وه ده‌بی ئیمه‌ پ‌شکنین و لی‌کۆلینه‌وه‌کانمان چ‌تر بکه‌ینه‌وه بۆ
 دۆزینه‌وه‌ی لانی که‌م ئه‌و جۆره‌ نامه‌و وه‌لامه‌نامانه‌. ئه‌و کات ده‌توانین پ‌ونترو دروست‌ر

بنووسين ودها کاریکیش دهبی دهلەت و دامه زراوه پۆشنبیریەکان زەمینەسازی بۆ
بکەن

۱۴- غەمگین مەنیشە غەم بەدر وەباد خەقەت بەبادە خەم مەدە بە لەش
فەلەک نەمازۆ کەس وەخاتەر شاد گەردوون ناھیلۆ هیچ کەس بە دل گەش
بەغەمگینی و خەفەتباری دامەنیشە و خەمت بە بادە، چوون فەلەک کەس ناھیلۆتەو و
بە دلشادی {دیوان ل ۳۲۰}

۱۵- ئەوێ من کێنان وجودم جەکوێن یەکەم: من لە کوێ رایەم دەکەوێ
واچوون دۆسەنان شەرت قەبول تۆن بلییم من دۆستم رەزای تۆی دەوێ
یەکەم: من کیم و بوونم لە کوێیە؟ تا بلییم دۆستم، شەرت و ئەساس پەسەندو قەبول
کردنی تۆیە. تەلەبی دۆستی و ئەژمار بوون بە دۆست کەس لەسەر داوا کار وەستاو و
ئەو بەسراو بە قەبول و پازی بوونی یارەو و عاشق لەم دۆخانەدا دەبی (من)
بەجیبیلۆ. من لە هیچ گۆشە یەکی ئەم ئەتەس و جەگرافیا یە شەیدایی دا شوناسی نیە.
من و تۆ دەبی نەما بی، ئەم دیوو ئەو دیوی پەردەش کوێتا بورە.

۱۶- ئەو وە بیگانه وەر خویشم زانی بەخویشم دانئی یاخو بیگانه
تۆ حەساوینی وە هەرچیم وانی خاوەن را هەرتۆی ئەم یا ئەویانە
بە دەست تۆیە گەر بە بیگانه و ئەغیارم حسیو بکەیت و گەر بە دۆست و یار، یان بە
هەر چی بە هەرچی بمخوینی و ناوم بنئی بە دەست تۆیە. دەکری تۆ ئەسلەن نەک
بە یارو ئەغیار ئان بیگانه و خویش نەمخوینی وە، ئەتوانی بە هیچ بمژمیری. هەموو کیتاو
حیساو و ناو پیوەرەکان لای تۆن.

۱۷- دووهم چوون کەسی گەدایی کیش بۆ دوو: کێ گەدایی تان و پۆیەتی
یاد تەواضع خەسلەت ویش بۆ یادی "تەواضع" پێشە ی خۆیەتی
دووهم: هەر کەسی وەک من باری گەدایی و سۆالکەری و نزمی بوونی خۆی پاکیشی
لاتی و پەجالی و نزمی سیفەت و خەسلەتی راستەقینە و ئەسلای خۆی بییت. یان
کەسیکی وەک من کە لەسەر دینی هەژاری بییت و یاد کردنەوی خۆبە کەم زانین

خه سلته تی بیټ. {موله وی ته قینه وی زمان ل ۱۱۲} کیش له فارسیدا به مانای مه زه ب و ئایین دیت. {عمید جلد دوم ل ۱۶۶۹} واته ده شبیت مه به ست دیدو تیپوانین بیټ و موله وی نیازیه تی بلئی ئایین و ژایانی من ژین و دینی هه ژارانه.

۱۸- ئه ر بارۆ نه دل تواضع که رده ن
 گه ر ویستی به دل "تواضع" بینئ
 هه ر عاده ت ویش وه جا ئاوهرده ن
 ئه وه خوی خویه به جیی ده هیئئ
 ئه گه ر به دلیدا بیټ و جارجار ناوی که سیکی ده وله مه نی وه ک تو به ری، ئه وه عاده تی
 گه دایانه و ده روزه که ری خوی به جی هیناوه و شتی سهیری نه کردوه. جوکانه وه و نووزه
 نوزی گه دایان به رامبه ر ده وله مه ندان باوترین شته. ئه م به یته ش وه رگیراوه و ته رجه مه ی
 ئه م به یته فارسیه یه:

تواضع زگردن فرازان نکواست

گدا گر تواضع کند خوی او است {موله وی حکیم مه لاسال ل ۱۱۶}
 ۱۹- به لام هه رکه سی شیخی میساله ن
 به لام کی وه ک تو خاوه ن که ماله
 عاده ت ئیستیغناو شیوه ش جه لاله ن
 پیشه ی بیباکی و شیوه ی جه لاله
 به لام هه رکه سی وینه و شیوه ی چوون تویه یان که سیکی وه ک تو که گه وره و بینیا زو
 ده وله مه ندو خاوه ن قودره ت و پایه یه .

۲۰- ئه ر جارجاری نام چوون منی به رۆ
 خه رقی عاده یه و ده یکا ئاشکار
 گه ر جارجاری ناوی که سیکی وه ک من به ریت به راستی ئه وه خه رق العاده یه و له که سی
 تر ناییت. له نه ریت لادان ئاشکرا ده کات و هیژ نه نوینی. ناویردنی گه داو سوالکه ران لای
 خاوه ن پایه و ده وله مه ندان سه یرو سه مه ریه. ئه م به راوردی نیوان مریدو مراد، لات و
 غه نی، به شارپی ته ریه ته کانا ده مانبات تا ئه وکاته ی ئه وسیفه ت و دانه پالانه حالئ
 ده بین. له راستیدا ئاده میزاد له باریدا هه یه پایه ی به رز بیته وه و هه رچوئی که نزم
 ده بیته وه و له وانه شه مامناوه ندی بیټ. موله وی شیخ عثمان به و که سه ده داته قه له م
 به هه ول و تیکۆشانه کانی پایه به رزبووه، برۆای موله وی به خه رقی عاده ت و که راماتی

ئەولياو موعجيزەى پيغەمبەران قايىمە و بەدرىژى لە مەرضىيەدا لە وياسە دواوہ. لە قورئان و سیرە نمونەى پيشانداوہ {مەرضىيە ۴۱۰-۴۳۹}

۲۱- ئەر پاضيت وە ياد خەستەى دلگيرى گەر پازيت بە يادخەستەى دلگيرى

ياشيخ تۆدايىم نەقش ضەميرى ياشيخ ! تۆ دايىم نەقشى زەميرى

ياشيخ ئەگەر پازيت منى گرفتارى دەردى خەفەتبارى يادت بکەمەوہ، ئەوہ بزانە کە تۆ ھەميشە لە دالما نەخشکراوى و لە يادم ناچى. {دېوان ۳۲۲} تۆ ئەگەر يادى منى کۆلەوارو بيمارو تەنگ دل پەسەند بکەيت، يا شيخ تۆ مۆرى ھەلکۆلراو نەخشى سەردلى منى. تۆ دلت گرتووم و بويە نەقشى "باطنم" تۆ ھەردەم ناوت لە دالمايە و يادت لە ھەرزو ئەندىشەى ناوہ وەمدە، تۆ مۆرى پەوشت و پازە پەنھانەکانى منيت و ديوى شاراوہى من "باطنم" ھەميشە بە يادت ئاوہ دانە. ديارە ضەمير لە دل جيايە و مەولەوى نيازى لە باطن و شوينپازى پەنھان و ديوى ناوہ وەى مرقفە لە کوردیدا ويژدانى پي دەوتريت. مەولەوى بە شيعرەکانى لەم جۆرە حالەتانەدا دلتيا مان دەکات ئەو لە ژيانى کۆمەلايەتى و ديندارى پوالەتى و تەنانەت لە وابەستەبوونى بە تەريقەت و پيرانيشەوہ بيخەوش بووہ و لە ھەر جۆرە پوالەتبارى و پياکارى خۆبردنە پيشەوہى بە دووربووہ. ئەو ھەميشە بايەخ بە ديوى ناوہ وە دەدات، زۆر بەتۆخى ئەم پرسە لە گەل پيرە کانيشيا دينيتە پيش. ئەمە بەدەر لەوہ ھەميشە بەرامبەر گلەيى يە پوالەتيەکان ئەو پاساوى "باطن"ى ھەيە. نمونەى ئەم بەرامبەر وەستانەى ظاہرو باطن لە گلەييەکانى دۆستاندا بە پۆشنى پيشان دەدات و بەم چەکە بەھيژانە گلييەکان بچوک دەکاتەوہ.

۲۲- چ حاجەتەن دەس پەى قەلەم بەروون بيسود بۆ قەلەم من بۆ داد کەم

يادم نەمشى چەنيت ياد کەرەوون لە يادم ناچى چۆنت ياد کەم

چ پيويست دەکات دەست بۆ قەلەم بەرم، لە يادم ناچيت! چۆن يادت بکەم؟ يادکردن حەتمەن بەسراوہ بە لە يادکردن و لە يادچوونەوہ. من کە ھيچ کات پيويستم بەوہ نيە يادى تۆ بکەمەوہ، چون ھەرگيز لە يادم نەچوويت. ياد کردنەوہ دەليلى ئيثباتى لە ياد چوونە. من تۆم لە ياد نەچووە و نەخشى ديوى ناوہ وەمى. گەر ئەم ھەميشە لە يادىيە بە

پوممه وه دیار نیه ئه وه له "ضمیر" مایه. چون یادو سه یرو سۆقات و دیاری و نامه و ته عاروفات و له پودامانه کان کاری ئه وانه نیه وه فاداری شهرتی ئه له ستن و په یمان په روه ری نه ریت و وه فایانه، عاشقانی پیرو ئه زمونکاران حه وجییان به و دهس و دیاریه نیه.

۲۳- په ی که سی خاسه ن نامه ی جه حوب که یل بۆ که سی باشه نامه ی له حوب که یل تازه بسانق وضوو جه جۆی مه یل تازه هه لگرتی ده سنوژی له جۆی مه یل نامه ی پپو سه رشاری خۆشه ویستی بۆ که سی باشه، تازه ده سنوژی له سه ر جۆگه و سه ر سه راوی مه یل هه لگرتی. واته ئه وجۆره نامانه بۆ تازه عاشقان و تازه بریندارانی تیری ئه وینه دیاره من له وانه نیم. عیشق و مه یلی من قه دیمیه و له زوه وه مه ست و سه رحالم.

۲۴- خۆ من هه ر جه زوو وه مه یلت مه سم خۆ من هه ر له کۆن به مه یلت مه سم هه ر جان فیدا که ی پۆکه ی ئه له ستم هه ر گیان فیدا که ی پۆژی "الست" م خۆ من هه ر له کۆنه وه سه رخۆشی خۆشه ویستی تۆم و له ئه زه له وه گیان فیدام {دیوان ل ۲۲۲} بۆ باده ی ئه له ست و شهرت و په یمانی ئه له ست بگه رپۆه بۆ پاشه ی {شعیری سیتییم پیی "ج" و شعیری دووم پیی "پ" له م کتیه دا} سه رحه لقه ی ئه و به زمه ی ئه له ست خواجه حافزی شیرازی وتویه تی:

مطلب طاعت و پیمان و صلاح از من مست
که به پیمانه کشی شهره شدم روز الست
من همان دم که وضو ساختم از چشمهء عشق
چار تکبیر زدم یکسره بر هرچه که هست

داوای گوپرایه لی و په یمان و چاکبوون له منی مه ست مه که، چونکه هه ر له پۆژی ئه له سته وه به مه یخۆری به ناوبانگ بووم. من هه ر ئه وساته ی که ده سنوژی له کانێ عه شق هه لگرت، یه کسه ره چوار ته کبیره ی هه موو ئه و شتانه م کرد که له جیهانی بووندا هه ن. {مه حرمی راز ب ۱ ل ۲۳۷}.

۲۵- سییه م غه مگینیم جه دهس خه جله ته ن سیهه م : خه مینیم له بهر خه جله ته
 خه جله تم جه دهس سه ختی غه فله تن خه جله تم له بهر سه ختی غه فله ته
 سییه م غه مگینی و خه فه تباریم له خه جاله تی و شهرمه زاریمایه، خه جاله تی و شهرمه زاری
 یشم له پیس بی ئاگاییمایه. سه رلیشویان و بی ئاگاییم سه خت و ونیان کردووم و
 خه جاله تیان به سه را هیئاوم، خه جاله تی غه فله ت بیتاقه تی کردووم و جام نیه نامه
 بنووسم.

۲۶- یاران وینه ی صاف مه ی، وه کامه وه یاران وه ک سافی مه ی به کامه وه
 ویه رده ن چوون دوورد هر من مامه وه رۆشتن وه ک خلته ی هرمن مامه وه
 یاران وه کومه ی رۆشن و زولال به کام و ئاره زووی خویان جاری بوون و تیپه پین، من نه بم
 وه کو خلته مامه وه و ناجوولیم. یاران چوون مه ی ساف و زولال هه لدران و به کامی
 خویان گه یشتن، من نه بی وه ک خلته نیشووم وه ئاندریم و تیئاپه پیم و ناگه م. یانی من
 خه جاله ت و غه فله ت و گونا ه قورسیان کردم و جووله یان بریم و چه قیم. وه ک خلته ی
 بنی شووشه م لیئاوه و به ده می شووشه دا نارۆم و به کامی تیئاچوون و گه یشتن ناگه م.
 پیره وی ملی شووشه و ده می مه ینۆش و تیکردن و قه هقه هه ی کام دروست نابی،
 له بهرئه وه من خه ست بوومه ته وه ئه و کesh و هه وایه م نیه. پیره میژد به م جوژه ی
 وه ریگیپاوه :

یاران وه ک مه ی ساف چوونه ده مه وه

من خلته م که و تمه کوپه ی خه مه وه

من وه ک یارانی به ئاسان تی په ریو نیم. ئه وان مه ی زلال و من خه وش و خال. مه وله وی
 له هه ندی شوینی تر "دورد" به ئه ری نی به کار ده بات و به سه ر مه ی سافدا سه ری ده خات.
 چوون بۆ مه ستبوون به په یمانه ی یار "مه ی" خه سه ته که ی باشترو به هادارتره له ته رو
 رۆشنه که ی. به لام له م به یته دا نیاز ه که جیاتره و مه وله وی ده لی: یارانی دل ساف و زیل
 زولال و بهرچاو پون و به ئاگایان و دیده رۆشنان، به ئاسانی تیپه پین و به کام گه یشتن.

منی نیشتوو له خلتەو خاشاکی گوناھ چه قیووم و پیم وانیه به م ئاسانیه رابوووم. (زولال بيمه وه).

۲۷- گياي په ژمورده ی ته ژنه که ی بی شوم سه وزه ی ژاکاوی لیووشکی بی شوم

چه مه پای واری هه ور لوطف توم چاو له بارانی هه وری لوتفی توم

من وهك گيايه کی سیس بووی له پاده به دهر تینووم لیها توه، چاوه پروانی بارانی لوتفی توم {دیوان ل ۲۲۳} گياي بیگیان و کهوتوی سیس و ژاکاوی من له پاده به دهر تینووه و له فهوتانایه، هیچی تر ژیان و گیانی پی نابه خشیته وه و ته نها چاوه پیتی بارانی لوتفی تویه. بیشتو: سه ره پای بیته ندازه و بیحه د. مانای بیده ره تانی "گیرمان" ده دات. مه وله وی جوانتر له وه ی خوی بچوینی به گیا. به لکو ده لئ: گياي گیان و له شی من که نزیک بو ته وه و له مردن و فهوتان هیچ ئاوو دیرانیکی تر نابیته بارانی لوتفی تۆ. بویه چاوه پیم بارانی لوتفت گیانم وه به رکاته وه و بالام پی بکاته وه. ده زانیین له بیبارانیدا گیا په ژمورده و سیس ده بیته، هیچ به دیلیکی تر جیی باران ناگریته وه. بۆ پۆحی سیس و ژاکاوی مه وله ویش بارانی لوتفی شیخ ژیان به خشه.

مه وله وی ئەم ته وه جووه و نامه نوسین و ئیلتیفاتە ی شیخ له به یته ی (۱۰) دا به "روح نه فزا" ناو ده بات. له م جوړه وینانه دایه توانستی شیعی مه وله وی بۆ زمان دروستکردن له عرفاندا هه ست پیده که یته. ئەو هه ر به و زارواه ساده و مانا باوانه ی نیو ژیا نی کۆمه له که ی گوزارشت له سه خت ترین زانست و بیرو هزری خوی ده کات. چوون په نگریښه کی تر به پیکه وه بیان ده دات و ته مرینی خوشه ویستیان پیده کات. ئیتر هه موو زارواه بیك له ده سستی عاشقا نه رم ده بیته و به وینه ی عاشق خوی ئەویش ده چیته ژیر بارو ئه رکی قورس ترین مانا به ئاسوده ییه وه هه ل ده گریته. ئەمه ش لای عارفان ئاسانه.

۲۸- تۆ ده س وه په شحه ی په حمه ت په یاپه ی تۆ ده س به پرژه ی په حمه ت په یاپه ی

من وه ی پرخواوی حه یفه ن یه تاکه ی حه یفه من پر خه و ئەمه هه تاکه ی

نمی نه برآوه ی په حمه ت به ده ست تۆوه یه و منیش به م جوړه خه وم لیکه و توه، بۆچی چه ند دلۆپیک ناپرژینی له ده م و چاوم تاهۆشم بیته وه به خوما. {دیوان ل ۲۲۳} تۆ که

ههردهم دەس بە نمەى پەحمەتى تەپرى ھۆشيارىت، حەيفە تاكەى من لە خەوى غەفلەت
و گىلىيا بژىم. بەو نمەو بارانە بە ئاگام بىنە.

٢٩- تەنباى حەقيقى نەردى بشانۆ تەنباى حەقيقى بەھوى زارى

من و تۆ جەدەس من و تۆ سانۆ من و تۆيىمان بېوا بەجارى

بەش يارى تەنياو حەقيقى، زارى ھەلدا، ئەم من و تۆيىە لەم من و تۆيە بىستى. واتە ئەم
دوو تەنى و دوو پەنگى و دوو ناو و جىايە نەمىنى. رۆح ئاويژان بىت و پەيوەستى رۆحى
دروست بىت. پەيوەندى ئىوان عاشق و مەعشوق دل و دۆست پەيوەندىەكى ئەزەليە.
پىر ئەو دەليەلە پىنمايىمان دەكاتەو و بۆ لای يارى پاستەقىنە، واتە ھەمان شوئىنى
ئەو ھەل جار كە يار لەو پەيوە پەوانەى ئىرەى كردين بۆ ئەزمونكردنەو ھەسل و قەدرزانی
و ھەسل خۆى. واتە ئىمە ھاتىنە سەرزەوى بۆئەو ھەسل و تىبگەين و ھەسل يار
چەن خۆشە و فراق چەند سەخت و گران. ئىترگيان ئەدەين تەنھا بە خاترى ئەو ھە
بگەينەو ھەكەم مالى خۆمان و شاد بىنەو بە يارى ئەزەلى. ئاخىر گەر نە ھاتىنايە
لەكوئى نرخی نزیكى لەخوا ھالى دەبووین و قەدرى بە ھەشتى ئاوەدان و نزیك بوون لە
خوامان ئەزانى؟! ئەم سەرزەمینە يارىگای دلەو تا زیاتر عاشق بىن زوتر ئامادەى
گياندانىن، ئىتر ھىچ شتى لىرە ئامانج نىو و پاستەقىنە نىو، ھەموو شتەكان ھۆكارى
پوونكردنەو و قىر بوون. يانى پىرومراد ئامانج نىن ئامانج مەعشوقى ئەزەلى "الله" یە.
پىگەى عىرفانىش زىگەى دپان و لەدەستدانى پەردەكانى جىسم و ئازاد بوونى مەلى
گيانە. بۆ لە ناوبردن "من" ی دەروونى ئىنسانە. {رسالەى عىشق ل ٥٢} مامۆستا
حەمە پەشىدى ئەمىنى لە دیوانى میرزا ئەولقادرى پاوەيىدا شیعەى بە ناوى "قىبلەم
بىنايىم" بلاو دەكاتەو. میرزا ئەم تاكەى مەولەوى گواستەو تەو بۆ شیعەرەكەى
كۆتايەكەى بە پۆى ئەم تاكە چىو.

قووتم زووخ زام قنیاتم دەردەن

فەردەكەى مەعدووم سەرمەشق فەردەن

تەنباى حەقيقى نەردى بشانۆ

من و تۆ جه دەس من و تۆسانۆ
 ئەروا و دیدە و دل گشت بیان بە یۆ
 نەك چوون من و تۆمن من بام تۆ تۆ
 تۆ بی تۆ مە یلت منش مە نزوور بۆ
 من بی من پۆحم پا نە حوزوور بۆ

شایانی باسە مامۆستا ئەمینی پێش ئەم شیعرە، شیعرێ بەگومانیە و دوو شیعر لە پاش
 ئەم شیعرە شیعرێ "قیبلەم فیراقت" بەناوی میرزاوہ بلاودەکاتە وەو شیعرێکی تریش
 گواہ (نووری) شاعیرە کە بۆمیرزای نوسیووە و میرزا لە وەلامیا "قیبلەم فیراقت" ی
 نوسیووە. دەنوسی نازانم هی کێیە ؟ {دیوانی میرزانە و لقادری پارەیی موحەمەد رەشیدی ئەمینی ۲۰۰۸ ل ۱۲۶}
 ئەو هی پوونە زۆر بەی سەرچاوەکان هەردوو شیعرە کە بە هی مەولانا خالدا ئەدەنە قەڵەم.
 سەیرم لیدی مامۆستا ئەمینی چۆن وەها کارێکی کردووە و سەیری ئەو سەرچاوە
 متمانە دارانە ی نە کردووە. نووری نازناوی ئەو سەردەمە شیعرێ ی مەولانا بوو. مدرس
 لە یادی مەردان دا بەرگی یە کەم کە تاییبە تە بە مەولانا و ئەدەبیاتی هەردوو شیعرە کە ی
 بلاو کردووە تەو. {یادی مەردان بەرگی یە کەم ل ۶۲۴، ۶۳۵} صدیق بۆرە کە یی لە {مێژووی وێژە ی کوردی
 بەرگی دوو ل ۵۵۴-۵۵۵} و {دیوانی مەولانا خالدا کتێبی دیداری مەولانا ل ۲۷۷، ۳۰۱} پیرمێردیش لە پۆچی
 مەولانا خالدا دا شیعرێ قیبلەم فیراقتە کە ی بلاو کردووە تەو.

۳۰- تۆ بی تۆ لوطفت پە ی من زیاد بۆ تۆ بی تۆ بۆ من لوتفت زیاد بی
 من بی من پۆحم وە خزمەت شاد بۆ من بی من پۆحم بە خزمەت شاد بی
 تۆ ئیتر بیخود بە بی ویست لوتفت بۆ من هەبیّت و منیش بی خۆم گیان دەریەم و شاد بم
 بە خزمەتت. ئیتر من من نابم، بەم غەفلەت و بی ئاگایی و خەجڵەتەو. من شادم
 و نوساوم بە کەرەمی لوتفی تۆو.

شيعری پيڻجه م:

۱- گهرمی کوورهی مهیل قهیس چۆل گهردهن

ته ئسیر نه تۆی دل له یلی ئاوه ردهن

گهرمی نیو کوورهی خۆشه ویستی و مهیلی قهیسی ویلی دهشتی چۆل و بیابانه،
گه یوه ته له یلی و کاری لیکردوه. ئه وه هالاوی گهرمی مهیل و گرهی مهجنونه هینده
به هیزه و تای له له یلا هاوردوه. له دیوانه کهدا ئه م چوارینه یه بۆمه وله وی تۆمارکراوه
گوايه له وه لامی چوارینیکی "ئه حمده پرسی" دا نوسراوه که ههردوکیان به بۆنه ی
نه خۆش کهوتنی له یلی خوشکی کاک ئه حمده وه نووسراون. {دیوان ۲۸۸} به لام مامۆستا
محهمد عه لی قهره داغی له شارۆکهیدا نوسیویه تی: مه لافه تاحی کاگرده لی له سه ر
شيعری "له یلی شیفای زام" نوسیویه تی هی مه وله ویه و بۆ نه خۆشی خوشکی کاک
ئه حمده نوسیویه تی و له سه ر ئه م چوارینه یه ش (گهرمی کووره ی ..) نوسیویه تی
مه جزوب له وه لامدا نوسیویه تی. {شارۆیه ک له باخچای ۲۶۲} دواتر مامۆستا حه کیم به پیی
دوسه رچاوه ی باوه ر پیکراو ساخیکردوه ته وه ئه و شيعره ی سه ره وه هی (کاک
ئه حمده ی برای له یلیه) و ئه م چوارینه یان هی مه وله ویه:

له یلی شیفای زام مهجنون به ختانهن

شیرینیش دهوای فه رهاد په ختانهن

حه یف نیه ن فه له ک چه واشه ی چه پگهره

شیفا وه ئازار، دهوایی وه دهره؟ به شیک له دیوانی مهجنوب چاپی یه که م ۲۰۰۱ ل ۶۵}

که واته ده بی چوارینی (له یلی شیفای زام) بۆ مه وله وی تۆمارکریت و بچیته پریزه ندی
شيعره کانی "پیتی ل" وه و له وی جی بگریت و پافه ی بۆ بگریت. به لام سه باره ت به
چوارینی "گهرمی کوره ی مهیل" مامۆستا حه کیم به به لگه وه سه لماندویه تی هی
ئه حمده دپرسی - مه جزوبه. که چی زۆر سه یره له مه وله ویه کهیدا فه رموویه تی: ئه م
چوارینه دوو به یتی غه زه لیکی (۷) به یتی خالۆی کوماسیه، پیشت له مه وله ویه کهیدا
دواتریش له دیوانی خالۆی کوماسیدا بلاوی کردوه ته وه. به به بی پونکردنه وه و

سه رچاوه‌ی باوه‌ر پیکراو. {مه‌وله‌وی حکیم ل ۱۲۲ و دیوانی خاژی کوماسی حکیم مه‌لا سالح ل ۲۱۱} به لام ئەم شیعره له دیوانه‌که‌ی ئەحمەد بەگی کوماسی موحه‌مه‌د عه‌لی سولتانی‌دا نیه. کۆمه‌لی شیعر لای مه‌وله‌وی و پرسی به ده‌ورو خولی "له‌یلی" دا ده‌سورپینه‌وه. جا له‌یلای خوشکی کاک ئەحمەد بێت یان له‌یلای داستان و ماشقه‌ی مه‌جنوون بێت. تکایه بگه‌رپۆه بۆ شیعر (قسه‌یه‌ی ئەکه‌م به‌ پڕی و جی وێ) له {شه‌ریعه‌تی مه‌یل به‌رگی دوهم}

۲- به‌ل نه‌ تاو په‌قیب وه‌ ده‌رد مه‌شه‌هوورده‌ن

وه‌ر نه‌ ده‌رد و له‌یل هه‌ی نه‌ یه‌ك دوورده‌ن

له‌تاو چاوی به‌دو نه‌گریسی په‌قیبدا شه‌هره‌تی ده‌ردی له‌یل بلاو بوه‌ته‌وه، ئەگینا له‌ راستیدا ده‌ردو له‌یل زۆر دوورن له‌یه‌که‌وه. له‌یل خۆی شیقای هه‌موو ده‌ردانه. یان: ئەوه له‌یل نیه ده‌رداوی بێت به‌لکو ئەوه په‌قیبه له‌ تاودا ده‌ردی گرتووه‌و ناویانگی ده‌ردی گرانی دیاره، له‌یل شیقایه‌و نه‌خۆش نیه، ده‌ردو له‌یل دوورن له‌یه‌که‌وه. جه‌لیل عه‌باسی پێی وایه لێکدانه‌وه‌که‌ی دیوان هه‌له‌یه‌و که‌چی خۆشی راستی بۆ نه‌نوسیوین. هه‌روه‌ها لای وایه ئەم شیعره نزیکه له شیعر (له‌یلا ساداریش...) بروانه {مه‌رامان ژ ۲۲ ل ۴۴}

کاک ئەحمەدی پرسی

ٽاڪ:

— گهر زه پهي شعور ههيه پيٽه وه

که وتيان خودا نه بريٽه وه

نه گهر تو سقالي ههست و تيگه شتنت پيوه بي، له کاري خودا قسه ناکهي، چونکه که

وتيان "خوا" نيتر هيچي تيا ناميني و نه بي ئاده ميزاد پي پره زامه ند بي. {ديوان ۲۸۹}

پهنگه نه م بهي تهش قسه يه کي نه ستهق بيت، له ئان و ساتي چهندو چونيکي ناو

مه جليسيکي که لام دا و ترا بيت. چونکه مه فهورمه که به جواني له عه قيده ي مه رزيه دا به

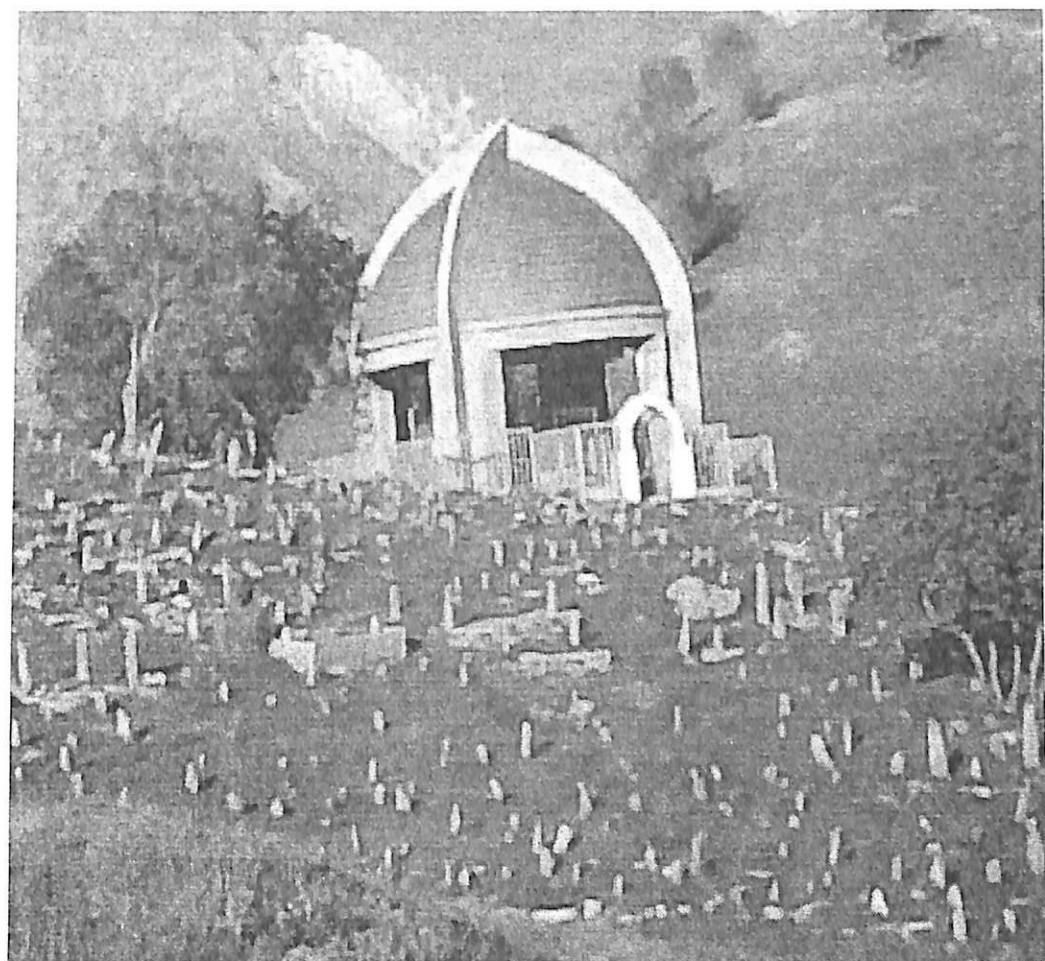
دريڙي باسي کراوه.

— گرد کار چه رخه ن چه رخش چه مهر بو

وهر نه من جه کو دووري تو جه کو

نه مه هه موو کاري چه رخه، په بي دهوري ڙيراو ژوور بي! نه نا من له کوي و دووري تو

له کوي؟!

سهرشته . مزاری مهرلوی

نەگەر خوای کەردوو بە چاوان تۆم دی
خەوو خەیاڵم تێکرا هاتە دی
نەو دینەت شەوقی دڵ و دینە
نەو دیاری خواپە، مایە ی ئێنە
نەکینا چەرام کوژاوە تەو
قەدەم لە خەمدا چەماوە تەو
بەم کوێرەوێرە و بەم دڵ تەنگیە
نە ی خاکم بەسەر دیاریم بو چییە؟

لەبەلا و کراوەکانی دەزگای روژنەبیری جەمال عێرفان ۲۰۱۳

لەسەر نەزکی (د. تەها رەسول) چاپکراوە